

RINDAÐU PRÍSIN FYRI VANTANDI LANDSLIÐSARBEIÐI

Føroyska A-landsliðið í hondbólti sá eins ráðaleyst út, og kvinnulandsliðið gjørdi í desember mánaða. Bæði A-landsliðini rindaðu prísin fyri vánaligt landsliðsarbeiði í nógv ár. U21 landsliðið prógvar hinvegin, at gjøgnumgangandi landsliðsarbeiði er vegurin fram

Tróndur Arge

Tað er ikki til at taka feil av væl. Spælalarar og venjarar hava upp til fleiri ferðir sagt tað. Vantandi landsliðsarbeiðið hevur gjørt tað trupult hjá A-landsliðnum at vinna seg fram. Gularótin, sum motivera spælalarar, ið eitt nú fara til Danmarkar at spæla, er ikki har.

Onkrir hava roynt í eina tíð, men teir enda allir í ÍF Føroyum. Venjingin er ikki á elitustigi, men onkursvegna, so hevur tú eisini samhuga, tá spælarnir velja hondbóltin frá, tí einki hæddarpunkt er.

Rókur Akralið Nielsen er ein av teimum, sum hevur spælt á hægri stigi, men er dottin inn í aftur ÍF Føroyar umhvørvið. Eftir dystin móti Grikklandi hoyrdist væl á málinum, at hann er argur um, at bestu árinu hava verið uttan landsliðshondbólt og hasa eyka motivatiónina.

- Ja, hetta er ein byrjan. Landsliðsarbeiðið hevur verið í steðgi leingi. Gjøgnum allan hondbóltsleiðina hjá okkum hava fleiri av okkum staðið spyrjandi um vantandi landsliðsarbeiðið. Tað hevur nærmast einki landslið verið og tað er for vánaligt. Vit mugu bara staðfesta, at leiðslan í HSF ikki hevur verið nóg góð tá, sigur Rókur Akralið Nielsen við Rás2 eftir tapið fyri Grikklandi.

Tað nívur umskúlaað strikuspælarin, at liðið ikki

megnar at spæla upp við Grikklandi í pørtum av dystinum, men serliga at tað ikki eydnast at vinna á Kýpros, sum hevði havt trupult við at staðið seg í oddinum í føroyskum hondbólti – meta fleiri hondbólts-serkønir.

- Nú mugu vit taka tað positiva, at hetta er ein byrjan og at vit hava nógv at hyggja fram til. Teir ungu spælarnir gera tað gott, so nú mugu vit hyggja fram og gloyma tað, sum er farið. Nú hava vit eina umbering fyri at halda fram at spæla í nøkur ár afturat, sigur Rókur Akralið Nielsen víðari.

A-landsliðini staðið seg illa

Bæði A-landsliðið hjá monnum og kvinnum kundi spælt væl betri í undankappingunum, sum tey hava lutikið í fyri og eftir ársskiptið. Manslandsliðið vardi væl í lötum, men í álopsspælinum var ongin broddur. Liðið sá illa samanspælt út og álopini gingu illa.

Hjá kvinnunum manglaðu nógvir spælalarar, men eisini her sat tú við kensluni, at somu spælalarar kunnu spæla á hægri stigi í landskappingini, tá nógv stendur á.

Hinvegin, so megnaði U21 landsliðið at vinna seg víðari til HM endaspælið í Algeria. Hóast teir spældu móti størri mótstøðumonnum og helst lutfalssliga sterkir mót-



» Nú hava vit eina umbering fyri at halda fram at spæla í nøkur ár afturat

støðu, so megnaðu teir altíð at finna eitt svar.

Tað kom serliga til sjóndar í dystinum móti Sveis, sum var styrkismett hægst. Føroyar finga eina góða byrjan, men hvørja ferð Sveis royndi at hála inn á okkum, so kom aftursvarið. Liðið spældi sum ein eind og teir stuðlaðu hvørjum øðrum. Útskiiftingarnar viknaðu ikki um liðið - heldur tvørtur ímóti.

Tað er sjálvandi torført at tosa um eitt greitt hví, men afturgangandi fyri spælarnir og venjarar er, at tey halda at U21 landsliðsspælarnir nutu gott av nógvum royndum saman.

Landsliðsarbeiðið má halda fram

Tað er av stórum týðningi, at landsliðið arbeiðið nú heldur fram. Spælarnir mugu vita, at teir hava eitt landslið, tí tað økir motivatiónina fyri spæla. Tað er harmligt at síggja nakrar av okkara bestu spælarum enda í ÍF Føroyum og lægri deildum, tá teir kunnu so nógv meir.

Vit hoyra eisini javnan at ÍF Føroyar, í eitt nú steypakappingini, vinnur á hægri styrkismettari mótstøðu. Tú kundi tá ímynda sær, at tað er tí at spælarnir spæla á lægri stigi, enn teir hava evnir til.

Her í Føroyum síggja vit eisini eina umskiftiliga landskapping. Nøkur lið eru

afturgangandi við javnar styrki, men serliga í kvinnudeildini er lítið skil á. Jú, havnarliðini standa seg væl, men tey flestu kring kvinnuhondbóltin halda, at hondbólturin er á lægri stigi enn fyri fáum árum síðani.

Tað er tó hugaligt at síggja, at Stjørnan við nýggjum venjara sær út sum eitt lið, ið ætlar at blanda seg aftur. Aftur her er týðningarmikið, at spælarnir hava eitt landsliðspláss at spæla fyri.

U-landsliðsarbeiði ger munin

Tey allarflestu brøgdini hava eina søgu. Um tú so leitar út í heim ella bara okkara egna C-HM ella Landskrona ævintýr, so hendir tað næstan aldrin av sær sjálvum.

Tað var eisini niðurstøðan á U21 landsliðnum, eftir at teir vunnu seg víðari til HM endaspælið. Teir hava síðani 10-12 árs aldurin vant saman og hildið saman. Í hesum førinum er talan foreldur, sum hava tikið stig til arbeiðið, men landsliðs-ungdómsarbeiðið liggur nú í fastari legu.

Tekur tú fótballin og góðu gongdina hjá A-landsliðnum, so er hon ikki komin av sær sjálvum. Í nógv ár hevði FSF U15, U17 og U19. Tá duttu fleiri spælarnir niður í millum, tá teir blivu ov gamlir til U-landsliðsfótbólt.

Í 2007 kom so U21 landsliðið sum seinasti prikkurin í spælinum. Síðani tá er ongin spælari komin á A-landsliðið uttan at hava spælt á minst U21 landsliðnum. Ikki allir eru komnir ígjøgnum, men fleiri og fleiri taka av altjóða móguleikanum og royna lívið sum yrkisspælarnir. U21 landsliðið er eisin við at gera menn til reiðar.

Hugsar tú fótball, so hugsar Hall Hansson, Jóan Símun Edmundsson, Brand H. Olsen og Sonna Ragnar Nattestad. Teir hava allir spælt U-landsliðsfótbólt og vunnið sær fast pláss á landsliðnum, áðrenn teirra tíð er farin á U21 landsliðnum. Somuleiðis hava teir allir spælt væl sum ungir, tá teir hava fingið móguleikan á A-landsliðnum.

Nú finga U21 landsliðsspælarnir ikki so stóran leiklut á A-landsliðnum, og tað var eisini ein partur av eini ætlan, har landsliðsvenjararnir ynsktu at halda so nógvum til sum gjørligt. U21 landsliðsspælarnir hava jú úr at gera við at spæla á U21 landsliðnum.

Gott ungdómslandsliðsarbeiði tykist eisini geva motivatión til at royna meiri. Hyggja vit eftir A-landsliðnum í hondbóltinum og U21 landsliðnum, so tykist sum fleiri á U21 landsliðnum ikki hava slept dreyminum um at spæla

yrkishondbólt. Tað er ilt at fáa eyga á ein, sum ætlar sær tað á A-landsliðnum.

Hondbólturin á landakortið

Tað er sjáldan, at landsliðshondbóltur hevur fyllt so nógv í hugaheiminum hjá vanligu føroyinginum, sum tað hevur seinasta mánaðin. Fyrst A-landsliðið hjá kvinnum, síðani U21 landsliðið og nú A-landsliðið hjá monnum.

Hondbólturin hevur víst seg fram og tað skulu vit ikki undirmeta. Hvørki spælarnir á kvinnum- ella manslandsliðnum kunnu lastast fyri avrikini, men tey mugu nú verða við til at lyfta í felag, so føroyskum lið- og landsliðshondbóltur kemur á eitt hægri stig.

Flestu venjararnir kring landið hava verið at sæð í høllini og hava sæð, at føroyskir hondbóltsspælarnir vilja meiri enn vit síggja til dagligt. Lykilin er ein landsliðsgularót. Tað er ikki óhugsandi, at áskoðaratalið til komandi dystirnir veksur nakað, tí onkrir av spælarnum eru nú kend andlit. A-landsliðið hevur ongan beinleiðis profil, men heldur landsliðsarbeiðið fram, so verður tað ikki leingi.

Føroyskur landsliðshondbóltur er aftur har hann hoyrir heima – í altjóða kapping!

